

Motion till riksdagen

1989/90:Ju208

av Ulla Tillander (c)

Polisen i Malmö

Brottsligheten i Malmöhus läns polisdistrikt har fortsatt att öka under 1989. Sammanlagt kom under årets elva första månader 122 000 brott till polisens kännedom, en ökning med närmare 11 % jämfört med samma period året innan. Till detta kommer att man måste räkna med ett större eller mindre mörkertal, brott som begås men som inte kommer till polisens kännedom.

De regionala skillnaderna i landet när det gäller brottsligheten är mycket stor. Stockholm, Göteborgs- och Bohus län och Malmöhus län har en genomsnittlig brottsnivå som är nästan dubbelt så hög som i övriga län.

Under många år har vi från centerns sida krävt att antagningen till polis-högskolan skall öka. Polisbrisen är alltså stor beroende på att polisutbildningen skurits ner. Det är nödvändigt med fler poliser, även om ett ökat antal poliser inte är tillräckligt för att kunna komma till rätta med brottsligheten.

Det är klarlagt att det finns ett samband mellan antalet poliser och antalet upplagda brott. Den tidsbrist som är en följd av det ansträngda läget för poliserna leder också till att många brott inte ens utreds.

Även om bristen på polismän också i Malmö är allvarlig så är det än allvarigare att bristande ekonomiska förutsättningar gör att det inte går att utöva en tillfredsställande polisverksamhet med den tillgängliga personalen.

Resursbristen vid polismyndigheten i Malmö har ständigt förvärrats under senare år. Arbetsbelastningen har ökat samtidigt som personalresurserna skurits ned och utan att pengar tillförts för en nödvändig teknisk och materiell upprustning av verksamheten som kompensation för arbetskraftsbortfallet. Det finns enligt polisen i Malmö stor risk att polismyndighetens för-måga att utföra sina åligganden kommer att avta under de kommande åren om den ekonomiska situationen inte förbättras.

Arbetsituationen vid polisen i Malmö är i dag sådan att övervaknings-verksamheten inte kan utföras i en för malmöborna tillfredsställande omfattning. Tillräckliga resurser kan inte heller omfördelas till ärenden som rör narkotikabrottslighet och annan organiserad brottslighet som har förgreningar till flera län. Detta förhållande beror till en viss del på personalbrist men i första hand på bristande ekonomiska förutsättningar. En effektiv spanings- och utredningsverksamhet omöjliggörs eftersom pengar saknas till re-sor och traktamenten för polispersonal som arbetar utanför polisdistriktet, förhyrning av fordon för spaningsändamål, förhyrning av mobiltelefoner m.m.

Minskningen av antalet polismän i Malmö sedan år 1982 motsvarar en kostnad på ca 20 miljoner kronor. Malmöpolisen måste kompenseras för detta bortfall.

Mot. 1989/90
Ju208

Situationen är ytterst allvarlig och leder t.ex. till längre handläggningstider, risk för preskription av vissa brott, neddragning av narkotikabekämpningen, bristande personalresurser för brotts- och personspaning, otillräcklig utrustning för spaning och kriminalteknik. I flera avseenden är befintlig utrustning utsliten och otidsenlig.

Det är nödvändigt att något görs för att förbättra situationen vid polisen i Malmö. Om man menar allvar med talet om att förbättra rekryteringen till polisyrket och motverka avgångar så är det viktigt att en satsning sker på personalfrämjande åtgärder. Dit hör bättre och modernare utrustning t.ex. tjänstebilar och teknisk apparatur.

Människors oro för att bli utsatta för våld och andra brott måste tas på allvar. Det är därför av stor vikt att polisen kan utföra sina angelägna uppgifter. Man måste kunna lita på att det finns poliser. Deras närvaro verkar i hög grad brottsförebyggande och skapar förtroende mellan polis och allmänhet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts angående den allvarliga personalsituationen och behovet av ökade ekonomiska resurser vid polisen i Malmö.

Stockholm den 19 januari 1990

Ulla Tillander (c)